

eller den Anklagede Spørgsmaal, men kunne begjære af Formanden paany at stedes til Afhørelse, naar de i Lobet af Forhandlingerne ville fuldstændiggjøre eller berigtige deres egne eller et andet Vidnes eller den Anklagedes Udsagn.

§ 190.

Vagrer et Vidne sig uden gyldig Grund ved at svare, kan det af Retten idømmes Bøder indtil 200 Rd. eller simpelt Fængsel indtil 30 Dage; og gjør saadan Vagrning det nødvendigt at udsætte Sagen, skal Vidnet derhos erstatte de herved forarsagede Omkostninger.

Vedbliver Vidnet desuagtet sin Vagrning, kan Formanden, naar Forklaring er afgivet under Forundersøgelsen, lade den oplæse.

§ 191.

Med Undtagelse af det i Slutningen af foregaaende Paragraf samt det i § 183 nævnte Tilfælde kan et Vidnes Forklaring under Forundersøgelsen kun oplæses, naar Vidnet siden den Tid er afgaaet ved Døden eller har mistet Foruustens Brug eller er sygt, uden at der er noget rimeligt Haab om dets snarlige Helbredelse, eller naar Vidnet er bortreist, uden at dets Opholdssted vides, eller opholder sig udenfor Kongerigets Grændser, eller hvis dets Møde ellers er umuligt paa Grund af uovervindelige Hindringer; men selv i de her angivne Tilfælde kan Oplæsningen kun tilstedes, naar Overanklageren, forsaavidt han dertil har været istand, i Overensstemmelse med § 143 har meddelt Anklagede den fornødne Underretning.

Ligeledes kan en af Vidnet under Forundersøgelsen afgivet Forklaring tillades oplæst, naar det godtgjøres at den Anklagede forsætlig har bevirket Vidnets Udeblivelse under Hovedforhandlingen.

§ 192.

Rapporter fra Politiets Embedsmand og Betjente oplæses ikke, men deres Indhold kan alene godtgjøres ved at fremstille Paagjældende som Vidner, med mindre de samme Betjente ere tilstede, som gjøre Oplæsning af en Vidneforklaring tilstedelig (jfr. § 191). Lige-

ledes maa, naar en af Parterne finder det nødvendigt, Devis føres for det under Husundersøgelser og Beslaglæggelser Fremkomne ved at føre som Vidner de Personer, som have foretaget den paagjældende Forretning eller været tilstede ved samme som Vidner.

§ 193.

Med Hensyn til Syns- eller Ekjønsmænds Møde og Afhørelse forholdes som med Vidner.

Dog kunne de, der i Forening have afholdt en Forretning, afhøres under Et, ligesom og Formanden kan lade dem, inden deres Erklaring modtages, aftræde for at raadslaae om de dem forelagte Spørgsmaal.

Syns- og Ekjønnsforretninger, der ere afholdte under Forundersøgelsen, kunne ved Hovedforhandlingen oplæses, og dernæst, efter foregaaende Formaning og Advarsel mod Mened, bekræftes med Ed, hvilken maa gaae ud paa, at Forretningen er udført med Samvittighedsfuldhed og efter bedste Overbevisning.

Syns- eller Ekjønsmænd, som en Gang for alle ere tagne i Ed som saadanne blive ikke paa ny at edfaste, men have at foretage den paagjældende Forretning eller bekræfte Rigtigheden af en allerede afholdt Forretning i Henhold til den forhen afslagne Ed.

§ 194.

Retten's Formand kan, naar han dertil finder tilstrækkelig Anledning tilfælde andre eller flere Sagkyndige som Syns- eller Ekjønsmænd, og, forsaavidt det maatte være nødvendigt, af denne Grund udsætte Hovedforhandlingen i Sagen.

§ 195.

Formanden kan af egen Drift, eller ifølge Indstilling af den offentlige Anklager, forsaavidt det, der ved Undersøgelsen er oplyst, ikke ansees for tilstrækkeligt veiledende, lade Retten (Rævningerne derunder indbefattede) besee og undersøge Gjærningsstedet eller de Gjenstande, der kunne give Oplysning om Forbrydelsen, og han foranstalter det Fornødne for at det kan skee.